

Много отъ малкы-тѣ момченца мислятъ, че ако порастятъ и станятъ голѣмы както родителстѣ си, тѣ щѣхъ да бѣдѣтъ чловѣци; нѣ знае ся, че мнозина никога не можяхъ да станятъ чловѣци, а само голѣмы момчеша, дори и откакъ порастохъ голѣмы на възраст.

Само върасть-тѣ и растѣ-тѣ (боя-тѣ) не ны правятъ да сме чловѣци, нѣ трѣбва да имамы *мѣдрость и нравственностъ.*

У Р О К Ъ 42.

СТАРЕЦЪ-ТЪ И МАГАРЕ-ТО МУ.

Веднажъ единъ старецъ, заедно съ свое-то момченце, закарвахъ едно магаре на тържище-то за да го продадѣтъ. Единъ чловѣкъ като ги видѣ, каза: „Колко лы безуменъ трѣбва да е тоя старецъ, като той и чадо-то му ходятъ пѣши, а магаре-то е празно.“ Старецъ-тѣ като чю това, качи момченце-то на магаре-то, а той ходѣше пѣшь, и си свиряше. „Що е това, господине,“ каза другъ чловѣкъ на момче-то, „прилично-ли е ты да ѣдишь, а бѣднѣй ти старъ баща да ходи пѣшь?“

Баща-та като чю това изобличение, свали момчето отъ магаре-то, и ся качи той. „Видишь-ли,“ каза другъ нѣкой, „тоя лѣнивецъ какъ ѣди самъ на магаре-то, а бѣдно-то момченце е почти примрѣло